

אֶזְרִי מַעַם הַשָּׁם עֹזֶה שָׁמִים וְאָרֶץ

סִפְר הַזָּבֵר

הַשְּׁלָמִים וְהַמְּנֻקְדָּה
עַל חַמְשָׁה חַמְשִׁי תּוֹרָה

מִהְתְּנָא חַאֲלָקִי
רַבּו שְׁמַעַן בֶּר יְחִיאִי זַיִעַ"א

פְּרִשְׁתַּת שׂוֹפְטִים

יָצָא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעָל הַזָּהָר הַעוֹלָמִי"
בַּעֲיה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבְבָ"א
חַמְשָׁה עָשָׂר בָּאָב תְּש"ע לְפָ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

MISSION OF THE RABBI SHLOM YEHUDA GROSS
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכייש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 02-995-1300 / פקס: 054-843-6784

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרנסם ספרי הזוּהָר היומי
בבתי ננסיות, בתי מדרשות, בushimaות, לכל החברים וידידיים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרוב הגואלה טליתם בב"א
וכל המזוכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לophobic או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמידה ולזכות את הרבים בחינוך בלבד

ניתן לע"מ **מפעל הזוּהָר העולמי**

על ידי הרב הצדיק המקובל **רובה בניינו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת **"גנור שלום"** (רח' שלילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי מרדכי בן מרים שרעבי זיע"א

פרק שופטים

רעה מהימנה

שפטים ושותרים תתן לך בכל שעריך אשר יי' אליהך נתן לך וגוי. (דברים טז) בפקודא דא, מני שופטים ושותרים. ועוד (תהלים עה) כי אליהם שפט, כי י' (מ', מניה) יוד דחושבגניה ב', בתר הבא, כי אליהם שפט, זה ישפיל ה"א ה"א, וזה ירים דא ו' ו'.

פקודא בתרא דא, לדין בסוף. לדין בchner. לדין בדין סקילה. לדין בדין שריפה. לדין בסוף למאן, לסמאל. הדא הוא רכתייב, (ישעה לד) כי רויתה בשמים חרביה הגה על אדום תרד.

חרב דקודשא בריך הוא, י' רישא דחרבא. ו' גפא דחרבא. ה"א ה"א, תריין פIFYות דיללה. צדק תרדוף, תרבען תריין דינין, דינא מפי בית דין

לשון הקודש

מצוה אחר זו – לדין בסוף, לדין בchner, לדין בדין סקילה, לדין בדין שרפה. לדין בסוף למי? לסמאל. והוא שבתוב (ישעה לד) כי רויתה בשמים חרביה הגה על אדום תרד.

חרב של הקדוש ברוך הוא – י' ראש החרב, ו' גוף החרב, ה"א ה"א שני פIFYות שלה. צדק ארך תרדוף, חותכים שני דין, דין מפי בית דין של מעלה ו'.

פרק שופטים

רעה מהימנה

שפטים ושותרים תנתן לך בכל שעריך אשר ה' אליהך נתן לך וגוי. (דברים טז) במצוה זו למנות שופטים ושותרים. ועוד, (תהלים עה) כי אליהם שפט. כי י' (מ', ממנע), יוד שחשבונו כ', אחר פאן, כי אליהם שפט, זה ישפיל, ה"א ה"א, וזה ירים, וזה.

דָלְעִילָא, וְדִינָא מִפֵי בֵית דִין דַלְתַתָּא. וַיְמַהֲכָא אֲשֶׁתְמֹדָע, אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצֹבָעָו מִלְמַטָה עַד שְׁגַתָן לוֹ רִשּׁוֹת מִלְמַעַלה.

גְּרַתְקָא דְחִרְבָּא אָדָני. תִּפְנֵן אֲשֶׁתְכָה דִינָא. בְּקִרְיאָת שְׁמָעָ יְהוָה. חִרְבָּא דְקֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, עַלְהָ אֲתָמָר (תְּהִלִים קָמֶט) רֹמְמוֹת אֵל בְּגַרְזָנוּם וְחִרְבָּ פִיפּוֹת בְּיָדָם. בְּצִדְיקָה חַי עַלְמַיִן, פְּלִילָה חַי בְּרַבָּן, דְבִיה אָדָני שְׁפָתִי תִּפְתָּחָה וּפִי, בֵיה עַל חִרְבָּא בְּגַרְתִּיקָה, (אסתר ז) וְחַמָת הַמֶּלֶךְ שְׁכָבָה, וּמְתַחְבְּרִין תְּרִין שְׁמַהָן יְאַהֲדֹונָהִי.

לְדוֹן בְּחִנָּק, זָרָקָא. תִּפְנֵן קוֹ, י' בְּרִיבָא בֵיה, וּקוֹ, ו' דְאַתְפְשָׁטָא מְגִיה. בֵיה תְּפִים לְסִמְיאָל, (בְּמַדְבֵּר י') וַיְשַׁאֲוָהוּ בְּמֹות בְּשָׁנִים. מַאי מוֹט דְהַהּוּא רְשָׁעָ. אָדָם דְאַיהוּ יוֹד הַ"א וְאַו הַ"א, מַ"ה, וְאַרְבָּע אַתָּזָן יְהוָה,

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶש

וְדַיְן מִפֵי בֵית דִין שֶׁל מַטָה. וּמְכָאן נוֹרָע, אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצֹבָעָו מִלְמַטָה עַד שְׁנַתְבָגָת לוֹ רִשּׁוֹת מִלְמַעַלה.

גְּרַתְיק שֶׁל חִרְבָּ – אָדָנִי, שֶׁם נִמְצָא בֵן, בְּקִרְיאָת שְׁמָעָ – יְהוָה. חִרְבָּ שֶׁל הַקּוֹדֶש בְּרוּךְ הוּא, עַלְיהָ גָּאָמָר (תְּהִלִים קָמֶט) רֹמְמוֹת אֵל בְּגַרְזָנוּם וְחִרְבָּ פִיפּוֹת בְּיָדָם. בְּצִדְיקָה חַי הַעוֹלָמִים, פְּלִילָה חַי בְּרַכּוֹת, שָׁבוֹ אָדָני שְׁפָתִי תִּפְתָּחָה וּפִי, בּוֹ נְכַנסָת

הרי תשעה וארבעים, בחישוב תשעה וארבעים ארבעון, לאינון בשית תיבין דיהודה עלאה, ובshit תיבין דיהודה תטהה, לאינון וו' וו', זהאי הוא ויישאווה במעט בשנים, בפרודא מניהם, بلا א' באמצע ז'ו', דלית יהודה לסתרא אהרא, אלא ויישאווה במעט בשנים, סמיאל ובת זוגיה, עולם הנפרדים.

בחל דיחנק בה, אחידן ה'א ה'א, בחמשה אצבעאן דיד ימיגנא, ובה' דיד שמאלא. ו' חבל. י' חניקה דלהון. שמוא דיהוזה, מיתה לסמאל ונחיש, ותים ליישראל. ובעז דא (דברים לפ) ראו עתה כי אני אני הוא ואין אללים עמי. אני אמרת לאלהים אחרים בשמי, ולכל דלא הימנו بي. ואתיה לאינון דהימני ונטרין פקידין דילי.

לשון הקודש

יד שמאל. ו' – החל. י' – חניקה שלם. שם יהוזה – מיתה לסמאל ונחיש, ותים ליישראל, ומושם זה דברים לא ראו עתה כי אני אני הוא ואין אללים עמי, אני אמרת לאלהים אחרים בשמי ולכל שלא האמין בי, ואתיה – לאלו שמאמינים ושומרים מצות של.

בחישוב תשע וארבעים אותיות שהן בשש תבות של יהוד העליון ובשש תבות של יהוד התחתון, שהן אותיות וו' וו' ויישאווה במעט בשנים, בנפרד מהם, בלי א' באמצע ז'ו', שאין יהוד לצד האחד, אלא ויישאווה במעט בשנים, סמאל' ובת זוגיה, עולם הנפרדים.

בתחל שיחנק בה אחווות ה'א ה'א בחמש אצבעות של יד ימין ובחמש של

לְדוֹן בָּסְקוּלָה לִסְמַאל, באָבוֹן דָאִיהוּ יוֹד, זֶרֶיק לֵה
(עדיך) לְגַבִּיה, בְּחִמֵש אֲצְבָעָן דָאִינּוֹן הֵה, וּבְקָנָה
דְּרוֹעָא דָאִיהוּ וּ, וּבְכָתָף דְתִפְנוֹן הֵה. זֶרֶיק לֵה לְגַבִּיה
מְחַשְׁבָה, דָאִיהוּ שֶׁמָא מִפְרָשׂ יוֹד הֵה אַזְוֹ הֵה אַז.

לְדוֹן בְּשִׁרְפָה לִסְמַאל. עַצִים לְאַדְלָקָא בְּהֹזֵן נָוֶרֶא.
זֶבָאָה אִיהוּ גֻּפָא דָאִיהוּ עַז, וּאַבָּרִים דְילִיה
עַצִים, לְאַוקְדָא בְּהֹזֵן אַשָּׁא, דָאִיהוּ גַר מְצֹהָה, בְּכָל
אַבָּר, לְאַוקְדָא לִסְמַאל, בְּשִׁבְינְתָא עַלְאָה, בְּעַז
דָאִיהוּ תְפָאָרָת, וּבְכָל עַצִים דָאַחִידָן בֵיה. דְבּוּמְגָא
דָאַשׁ שֶׁל גְבּוּהָ הָהָה נְחִית, עַל גְבּוּי עַצִים דְקָרְבָּנָא,
(במדבר א) וְהַזָּר הַקָּרְבָּן יְמָתָה, דָאַתְוָקָד בֵיה. הַדָּא הוּא
דְבָתִיב, (ויקרא ו) וְהַאַשׁ עַל הַמְזִבְחָה תְוָקֵד בּו. זֶבָאָה
אִיהוּ מָאָן דָאַחִיד בְּאַיְלָנָא דְתִי, בְּגַוְפִיה, בְּאַבָּרִים
דְילִיה, גַר כָל עַנְפָא וּעַנְפָא גַר מְצֹהָה בְּמָאתִים
וְאַרְבָּעִים וְשָׁמְנָה פְקוּדִין דְילִיה.

לשון הקודש

לְדוֹן בָּסְקוּלָה – לִסְמַאל, באָבוֹן שְׁהִיא
וּאַבָּרִים שְׁלֹו עַז, לְהַדְלִיק בָּהָם אַשׁ,
שְׁהָוָא גַר מְצֹהָה, בְּכָל אַיְבָר, לְהַבְּעֵיר אֶת
סְמָאָל בְּשִׁבְינָה הַעֲלִיוֹנָה בְּעַז, שְׁהָוָא
תְפָאָרָת, וּבְכָל עַצִים שָׁאַחֲנוּיִם בּוֹ,
שְׁבָזְמָן שְׁאַשׁ שֶׁל גְבּוּהָ הָהָה יוֹרֵד עַל גְבּוּי
הַעַצִים שֶׁל הַקָּרְבָּן, (במדבר א) וְהַזָּר הַקָּרְבָּן
יְמָתָה, שְׁגַנְשָׁרָף בּוֹ. וְהַ שְׁבָרְתּוֹב (ויקרא ו)
וְהַאַשׁ עַל הַמְזִבְחָה תְוָקֵד בּוֹ. אַשְׁרִיו מֵ

לְדוֹן בְּשִׁרְפָה – לִסְמַאל, עַצִים לְהַדְלִיק
בָּהָם אַשׁ. אַשְׁרִיו הַגּוֹפָשׁוֹ שְׁהָוָא עַז,

כָּد אֲחִידָן בֵּיהֶת תְּרוּוֹיָהוּ, יַתְקִים (שמות ג') וַיַּרְא וְהִנֵּה הַסְּנָה בְּעָר בְּאָש וְהַסְּנָה אַיִגְנוֹ אָפָל. וְסָמָאל וְנַחַש וְכָל מִמְּנָן דִּילִיה, דָאַינְזָן קוֹצִין, אַתּוֹקָדוֹ. וְעַנְפִין דְּסָנָה, וְאַיבָא דִילִיה, וְעַלְזָן דִילִיה, לֹא אַתּוֹקָדוֹ. דָא

אֲחֻזָּיו לִיה קְדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא.

אָמָר בְּזִכְיָנָא קְדִישָׁא, וְדָאי יִשְׂרָאֵל אַיִגְזָן עַצִּים יִבְשִׁים בָּאוּרִיתָא, בְּגִין דָאַחִידָן בְּאָש דְּהִדּוֹת, לֹא אַיְגָנוּ פְּדַקָּא חַזִּי, לְמַעַבְדָּבָה בְּהַזּוֹן נִיסָּא, מִיד דָאַגְּתָה נְחִיתָת עַלְיָהוּ בָּאוּרִיתָא, בְּגִינָה נְחִתָּה עַלְיָהוּ אַיְלָנָא דְחַיִּי, וּמְצֹוָה דָאַיְהוּ גַּר יְיָ וְאַחִידָת בְּהַזּוֹן וְיַהֲוֹן חַיִּין. וְאַמְמִין עַוְבָּדִי כּוֹכְבִים וּמְזּוֹלֹת דָעַלְמָא, אַתּוֹקָדוֹ בְּהַהֲוֹא גַּר. וְהָאִי אַיְהוּ דָאָמָר נְבִיא, (ירמיה מו) וְאַתָּה אֶל תִּרְא עַבְדִי יַעֲקֹב וְאֶל תִּתְהַת יִשְׂרָאֵל

כִּי אַתָּה אָנִי וְגַוְ'. (דף ע"ה ע"א).

לשון הקודש

הַם עַצִּים יִבְשִׁים בְּתוֹרָה, מִשּׁוּם שָׁאַחֲזָוִים בָּאָש שֶׁל הַדּוֹיּוֹת, אַיְגָם בְּמוֹ שְׁרָאֵי לְעַשׂוֹת לָהֶם גַּס. מִיד שָׁאַתָּה יוֹרֶד עַלְיָהָם בְּתוֹרָה, בְּגַלְלָד יָרֶד עַלְיָהָם עַז הַתְּיִימָן, וּמְצֹוָה שְׁהָיָא גַּר הַיּוֹם, וְאַוחֲזָת בָּהֶם וְיַהֲיוּ חַיִּים. וְאַמְמָות עַוְבָּדִי כּוֹכְבִים וּמְזּוֹלֹת שֶׁל הָעוֹלָם נִשְׁרָפִים בְּאַוְתָו גַּר. וְזֹהוּ שָׁאָמָר הַגְּבִיא, (ירמיה מו) וְאַתָּה אֶל תִּרְא עַבְדִי יַעֲקֹב וְאֶל תִּתְהַת יִשְׂרָאֵל

שָׁאַחֲזָוּ בָּאַיְלָן הַתְּיִם בְּגַנְוָפוֹ, בְּאַיְבָרִים שָׁלוֹן, גַּר – בֶּל עַנְפָּה וְעַנְפָּה גַּר מְצֹוָה בְּמַאתִים וְאֶרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה מְצֹוֹת שָׁלוֹן. בְּאַשְׁר אַחֲזָוִים בּוּ שְׁנֵי הַמִּסְמָךְ, יַתְקִים (שמות ג') וַיַּרְא וְהִנֵּה הַסְּנָה בְּעָר בְּאָש וְהַסְּנָה אַיִגְנוֹ אָפָל. וְסָמָאל וְנַחַש וְכָל הַמְּמַנִּים שָׁלוֹן, שָׁהָם קוֹצִים, נִשְׁרָפָה. וְעַנְפִים שֶׁל הַסְּנָה, וְהַפְּרִי שָׁלוֹן, וְהַעַלִים שָׁלוֹן, לֹא נִשְׁרָפָה. וְהַרְאָה לֹו הַקְּדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא.

אָמָר הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְדָאי יִשְׂרָאֵל

לא יקום עד אחד באיש לבל עון וגו'. על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר. (דברים ט) פקודה דא, להעיד עדות בבית דין, שלא יפסיד חבריה ממונא בגינוי, אי אית ליה עדות בהדריה. ולית פחדותא פחות מתרין, הדא הוא רבתיב על פי שניים עדים וגו' יקום דבר, לא יקום על פי עד אחד. ובגין הדא אוקמה מארי מתניתין, מי מעיד על האדם, קירות ביתו. ולא עוד אלא אנשי ביתו מעידין עליו. מי קירות ביתו. אין קירות לבו. (ישעה לח) ויבס חזקיהו פניו אל הקייר, ואוקמה רבנן, מלמד שהתפלל חזקיהו מקירות לבו.

אנשי ביתו, אין מעתן ותמניא ורביעין אברים דיליה. הדבי אוקמה מארי מתניתין, רשע עונותיו חוקיים על עצמותיו. והבי צדיק, ובוותיו

עוד, אלא אנשי ביתו מעידין עליו. מהם קירות ביתו? אלו קירות לבו. (ישעה לח) ויבס חזקיהו פניו אל הקייר. ובארוחו רבונינו, מלמד שהתפלל חזקיהו מקרים לבו.

אנשי ביתו, אלו מאותים ארבעים ושמונה אברים שלו. שפך בארו בעלי המשנה, רשע, עונותיו חוקיים על עצמותיו. וכן צדיק, ובוותיו חוקיים לו

לא יקום עד אחד באיש לבל עון וגו', על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר (דברים ט). מצוה זו להעיד עדות בבית דין, שלא יפסיד חברו ממון בnalvo אם יש לו עדות עמו. ואין עדות פחות משניים, וזה שפטוב על פי שניים (שני) עדים וגו' יקום דבר, לא יקום על פי עד אחד. ומשום זה באrho בעלי המשפט, מי מעיד על האם? קירות ביתו. ולא

חקוקים לו על עצמותיו. ובגין כך אמר דוד (תהלים לה) כל עצמתי תאמרנה. ובгинעה אתרמר, וכי מעדין על האדם קורות ביתו. גרמין בינוי על מוחא דאייה מיא. ועליהו קא רמייז, (תהלים קז) המקרה בימים עליותיו, המקרה לשון קורות.

ואמאי בגרמין יתר מבראה וגידין ומשבך. בגין דגרמין איננו חורין, וכתיבא אויבמא, לא אשתחמודע אלא מגו חורו. בגיןה דאוריה, דאייה חורו מלגאו, אוכם מלבר. אוכם וחור, חשך ואור. ואית חשך תבלת, ואתרמר ביה (תהלים קלט) גם חשך לא יחשיך מפק. ותבלת אוכם, אייה נוקבא לגביו חורו.

ולא עוד, אלא דגופא על גרמין עתיד למיקם. בגין דא זכוי וחובוי הוקון על גרמין דיליה, ואם יזכה יקום גוףא על גרמין דיליה. ואי לאו, לא יקום.

לשון הקודש

שחרה לא נורעת אלא מתוך לבן, ברגמת התורה, שהיא לבנה מבנים ושחרה מבחויז. שחר ולבן, חשך ואור. יש חשך תבלת, ונאמר בו (תהלים קלט) חשך לא יחשיך מפק. ותבלת שחר היא נקבה לגביו הלבן.

ולא עוד, אלא שנוף על העצמות עתיד לעמוד, ומשום זה זכויות וחובותיו

על עצמותיו. ומשום זה אמר דוד, (תהלים לה) כל עצמתי תאמרנה. ובגלו נאמר, וכי מעדין על האדם קורות ביתו. עצמות בניוות על המת, שהוא מים. ועליהם הוא רומז, (תהלים קז) המקרה בימים עליותיו. המקרה, לשון קורות.

ומדווע בעצמות יותר מברא ונגידים עוז? משום שעצמות הן לבנות, וכתיבא

וְלֹא יִהְא לֵיה תְּחִיָת הַמַּתִּים. וְלֹא עוֹד, אֶלְא תְּרִין סְהָדִין אִינּוֹן עַל בָּר נֶשׁ, עַזְנִין רֹזֶה וְאוֹזֶן שׂוֹמְעָת, וּבֵית דִין סּוֹפֶר, וְדַן חֻבוֹי. וְלֹא עוֹד, אֶלְא שְׁמַשָּׁא וְסִיחָרָא סְהָדִין עַל בָּר נֶשׁ, בִּמְהַדָּא קְמוֹתָה (תהלים פא) תְּקֻעוּ בְּחֶדֶש שׂוֹפֶר בְּכֶסֶת לַיּוֹם תְּגִנּוּ. מַאי בְּכֶסֶת. בְּיוֹמָא דִסִיחָרָא מִתְכָסֶת. וְאֶמְאִי מִתְכָסֶת. בְּגַיְן דְּכָר מְטַי רָאשׁ הַשָּׁנָה, יִתְיַיְּסָמֵל לִמְתַבֵּעַ דִינָא לְבָנָוי קְפִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהוּא יִמְאַלֵּה לִמְיִתְיַיְּסָמֵל כְּפִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהוּא יִמְאַלֵּה לִמְיִתְיַיְּסָמֵל. וְהוּא יִתְיַיְּסָמֵל עַמִּיהָ. אַזְולֵל לִמְיִתְיַיְּסָמֵל כְּפִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהוּא מִתְכָסֶת. בְּאַזְן אַתָּר מִתְכָסֶת. אֶלְא סְלִיקָת, לְהַהְוָא אַתָּר, דְאַתְּמָר בֵּיה בְּמִכְסָה מִפְּנֵי אֶל תְּחַקּוּר, לְפִיָּסָא לֵיה עַל בָּנָה.

וְהַאי הוּא דָאַמֵּר קְרָא, תְּקֻעוּ בְּחֶדֶש שׂוֹפֶר בְּכֶסֶת לַיּוֹם תְּגִנּוּ. לְאַתָּר דִבְיה סְלִיקָת שְׁבִינָה,

וּמְדוֹעַ מִתְכָסֶת? מִשּׁוּם שְׁבָאָשָׁר מִגְעַע רָאשׁ הַשָּׁנָה, מִגְעַע סְמָאֵל לִמְתַבֵּעַ דִין לְבָנָיו לְפִנֵּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְהוּא אָוֹם רַוֵּשׁ שְׁבִיאָה עֲדִים. וְהוּא מַבְיאָ לְשָׁמֶשׁ עָמוֹ. הַוְלָךְ לְהַבְיאָ הַלְּבָנָה, וְהַיָּא מִתְכָסֶת. בָּאֵיזָה מִקּוֹם מִתְכָסֶת? אֶלְא עֹלָה לְמִקּוֹם הַהְוָא שְׁגָאָמָר בּוּ בְּמִכְסָה מִפְּנֵי אֶל תְּחַקּוּר, לְפִים לוּ עַל בָּנִיה. וְזַה שָׁאָמֵר הַפְּסִיק, תְּקֻעוּ בְּחֶדֶש שׂוֹפֶר

חֲקִיקּוֹת עַל הָעֲצָמוֹת שָׁלוֹ, וְאֵם יוֹבָה, יִקּוּם הַגּוֹף עַל הָעֲצָמוֹת שָׁלוֹ. וְאֵם לאָ, לֹא יִקּוּם וְלֹא יִהְיֶה לוּ תְּחִיָת הַפְּתִימִים. וְלֹא עוֹד, אֶלְא שְׁנִי עֲדִים הֵם עַל הָאָדָם – עַזְנִין רֹזֶה וְאוֹזֶן שׂוֹמְעָת, וּבֵית דִין סּוֹפֶר וְדַן חֻבוֹתָיו. וְלֹא עוֹד, אֶלְא שְׁמַשׁ וְירָחָם מְעִידִים עַל הָאָדָם, בָּמוֹ שְׁבָאָרוּחוֹ (תהלים פא) תְּקֻעוּ בְּחֶדֶש שׂוֹפֶר בְּכֶסֶת לַיּוֹם תְּגִנּוּ. מהו בְּכֶסֶת? בַּיּוֹם שְׁהַלְבָנָה מִתְכָסֶת.

דעתמר ביה ובמכתבה מפקח אל תחקור. זהובין באתפסיא, פָּטוֹן צְרִיךְ לְמַידֵּן בֵּין בֵּין קוֹנוֹ. זהובין באתגלייא דעבָּר לוֹן, אֶתְמָר (משליכ) מכתבה פְּשָׁעָיו לֹא יַצְלִיחַ. דשכינְתָּא מִסְטָרָא דְּכַתְּרָא אֲיַהִי עַלְמָא דאתפסיא, ואוקמוּה מְאֵרִי מִתְגִּיתִין, דצְרִיךְ בָּר נְשׁ לְחֶבְרָא לְהָ לְהַזָּא אֶתְרָא. בְּהַזָּא זְמָנָא מְטִי זְמָנָא דְּרַחְמָי, וְאַעֲבָר דִּינָּא. וּבְגַין דָּא לְחֶבְרִיה אָמָר לְזַבָּאָה לִיה בְּבִיעָדִיתָה, אָבָּל לְרַשְׁעָ אֵין מִזְבֵּין לוֹ.

יעוד, קדשא בריך הוא ושכינתייה סְהִדְרִין על בר נְשׁ, הדא הוא דכתיב, (דברים ל) העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ. את השמים, ההוא דעתמר ביה (מלכים א ח) ואותה תשמע השמים. ואת הארץ, ההוא דעתמר בה (ישעה סו) והארץ הדום רגלי. ועוד, תריין סְהִדְרִין: עמודא דאמצעיתא, יצדיק. ואינון

לשון הקודש

ומשם זה לחייב אمر ליפות אותו בעדרות, אבל לרשות אין מובין לו. יעודה, הקדוש ברוך הוא ושכינתו עדים על האדם, והוא שכתבוב (דברים ט) העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ. את השמים - אותו שנאמר בו (מלכים א ח) ואותה תשמע השמים. ואת הארץ - אותו שנאמר בו (ישעה סו) והארץ הדום רגלי. ועוד, שני עדים - העמוד האמצעי בכתבה היא עולם בכתבה ליום חגיגנו. לפיקום שבו עולה השכינה, שנאמר בו ובמכתבה מפקח אל תחקר. וחתאים בכפיו, שם צריך לדון בין לבין קונו. ועברות בגולוי שעשה אתם, נאמר (משליכ) מכתבה פשעי לא יצילית. שהשכינה מצד הכתבר היא עולם הנעלם, ובארוחה בעלי המשנה שאיריך אדם לחתבר אותה למקום הוהה. בימן הוא מגיע ומן הרחמים וועבר הדין.

עד, מון שֵׁם"ע אַחֲד. עד, מון בָּרוֹךְ שֵׁם כִּבְוד מֶלֶכְתּוֹ לְעוֹלָם וְעַד.

עַל פִּי שְׁנַיִם עֲדִים אוֹ שְׁלַשָּׁה עֲדִים יוֹמָת הַמְּתָת, דָא סֶמֶאָל, מַת מַעֲקָרוֹ (במדבר י) וַיִּשְׁאֹהוּ בְּפָמוֹת בְּשָׁנַיִם. לֹא יוֹמָת עַל פִּי עַד אַחֲד, דָלָא יְהָא לֵיהֶ חֹלְקָא בְּאֶל אַחֲד.

כִּי יִקּוּם עַד חַמֵּס בָּאִישׁ וְגוּ' וְדָרְשׁוּ הַשְּׁפָטִים הַיְּטָב וְגוּ', וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זִמְמָר וְגוּ'. פְּקוּדָא דָא לְדָרְזָשׁ וְלְחַקּוֹר הַעֲדִים בָּיוֹ חֲקִירֹת, קֹזֶם דִּידְין לֵיהֶ בְּעִינֵנָא דְמֹתָא, בְּשַׁבָּע חֲקִירֹת, שְׁבָע לְקַבֵּל (ז' כויה ד) שְׁבָעָה אֱלֹהָה עִנֵּי יְיָ' הַמָּה מִשׁׁׁוֹטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ. בְּחוֹן (ויקרא כ) וַיִּפְרֹתֵי אֶתְכֶם אֲפִי אַנְיִ שְׁבָע.

פְּקוּדָא בְּתֵר דָא, לְעֹשָׂת לְעַד זִמְמָר כַּאֲשֶׁר זִמְמָר בְּשָׁבָע לְאָחִיו. תְּרִין סְהָדִי שְׁקָרָא דְאַינְנוּ

לשון הקודש

וְצִדְיק. וְהֵם אֹתוֹת עַד מִשְׁמָע אֶחָד. הַשְּׁפָטִים הַיְּטָב וְגוּ', וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זִמְמָר וְגוּ'. מֵצָהוּ זוֹ לְדָרְשׁ וְלְחַקּוֹר הַעֲדִים בְּשַׁבָּע חֲקִירֹת קֹדֶם שִׁידּוֹן לוֹ בְּעֵנֶשׁ מִיתָה. בְּשַׁבָּע חֲקִירֹת, שְׁבָע בְּנֵגֶד (ו' כביה ד) שְׁבָעָה אֱלֹהָה עִנֵּי ה' הַמָּה מִשׁׁׁוֹטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ. בָּהֶם (ויקרא כ) וַיִּפְרֹתֵי אֶתְכֶם אֲפִי אַנְיִ שְׁבָע. מֵצָהוּ אֶחָד זוֹ - לְעֹשָׂת לְעַד זִמְמָר

עַל פִּי שְׁנַיִם עֲדִים אוֹ שְׁלַשָּׁה עֲדִים יוֹמָת הַמְּתָת. זה סֶמֶאָל, מַת מַעֲקָרוֹ, (במדבר י) וַיִּשְׁאֹהוּ בְּפָמוֹת בְּשָׁנַיִם. לֹא יוֹמָת עַל פִּי עַד וְאֶחָד, שְׁלָא יְהָא לוֹ חָלֵק בְּאֶל אַחֲד.

כִּי יִקּוּם עַד חַמֵּס בָּאִישׁ וְגוּ' וְדָרְשׁוּ

סְמָאֵל וּנְחַשׁ, אִי יִתּוֹן לְאַסְהָדָא סְפָהָדָתָא דְשָׁקָר עַל
יִשְׂרָאֵל, דְטֻעוֹ בֵין ו' ל' זֶה אֲנַזֵּן אֲתֹוֹן זֹה. וְהַאֲיָהוּ
(ישעה מ) עַם זו יִצְרָתֵי לֵי תְהִלָּתֵי יִסְפָּרוֹ.

וְלֹא יִתְיַיחַد ו' עַם ז', אַלֵּא בְשִׁרְפַת חַמֵּץ, דְבֵין ו'
ל'. וְאַף עַל גַב דְמַדָּאָרְבִּיתָא אֲיָהוּ עַד סֻפָּה,
שִׁית, גָּרוֹי רַבְנָן, אָוְכְלֵין כֹל אַרְבָּע, וְתוֹלֵין כֹל חַמֵּץ,
וְשׂוֹרְפֵין בְתִחְלַת שֵׁשׁ. וְאוֹלֵפִי מְאֵרִי מַתְגִּינְתֵּין
מִסְפָהָדָתָא דְשַׁעַתֵּי דְחַמֵּץ, לְסִפָהָדָתָא דְבְּדִיקָות
דְסִחְדֵי, דְהַחְזֵיא דְהַרְגֵ אֶת הַנֶּפֶשׁ. וְכֹלָא מְפַרֵּשׁ
בְמַתְגִּינְתֵּין. וַיַּקְרִים בְּהַזּוֹן, אֲרֵי בְפִתְגָּמָא דְחַשְׁיבֵו מִצְרָאי
לְמִידָן וּכְיוֹן. וְהַאֲיָהוּ וְעַשְׁיַתֵּם לוֹ בְאַשְׁר זָמָם. (ד'
ער"ה ע"ב)

פְקוּדָא בְתַר דָא, לְקַבֵּל בֵית דִין הַגָּדוֹל עַל יְהוָה,
בִּינָה, מִסְטָרָא דְגָדוֹלָה אַקְרֵי אֱלֹהִים, בֵית
דִין הַגָּדוֹל, רַב בְּדִינוֹי, וּרְבָ בְּזָכוֹוי, כְגַוְונָא דְאַתְמָר

לשון הקודש

בְאַשְׁר זָמָם לְעַשּׂוֹת לְאַחֲיוֹ. שְׁנֵי עַדִי
שָׁקָר, שָׁהֵם סְמָאֵל וּנְחַשׁ, אִם יִבּוֹא
לְהַעֵד יְדּוֹת שֶׁל שָׁקָר עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁטוּעוֹ
בֵין שֵׁשׁ לְשָׁבָע, שָׁהֵם אֲוֹתִיות ז'ג. וְזֹהוּ
(ישעה מ) עַם זו יִצְרָתֵי לֵי תְהִלָּתֵי יִסְפָּרוֹ.
וְלֹא יִתְיַיחַד ו' עַם ז', אַלֵּא בְשִׁרְפַת חַמֵּץ,
שְׁבֵין שֵׁעָה שְׁשִׁית לְשִׁבעִית. וְאַף עַל גַב
שְׁמַהְתּוֹרָה הוּא עַד סֻפָּה שֵׁשׁ, גָּרוֹן
רַבּוֹתִינוֹ, אָוְכְלֵין כֹל אַרְבָּע, וְתוֹלֵין כֹל

שׁוֹם תְּשִׁים עַלְיךָ מֶלֶךְ בְּפֻקוּדָא, שׁוֹם לְעִילָּא, תְּשִׁים לְתַתָּא. הֲכִי לְקַבֵּל עַלְיהָ בֵּית דִין רַבְּרָבָא, אֲף עַל גַּב דַּקְבִּיל עַלְיהָ בֵּית דִין זְעִירָא. בֵּית דִין זְעִירָא, בֵּית דִין שֶׁל שֶׁלְשָׁה, מִסְטָרָא דְשִׁבְגַּתָּא תַּתָּא. בֵּית דִין רַבְּרָבָא, מַאלִין סְנַחְדָּרִי גְּדוֹלָה.

אָמֵר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, שְׁבָעִים סְנַחְדָּרִי גְּדוֹלָה הוּא, וְאַנְתָּא רַבְּרָבָא עַל בְּלָהּוּ, (שמות י"ח) וְהִיא כָּל הַדָּבָר הַגָּדָל יָבִיאוּ אֲלֵיכָהּ וּכָל הַדָּבָר הַקָּטָן יַשְׁפְּטוּ הַם. אַלֹּו. (הַם סְנַחְדָּרִי גְּדוֹלָה, סְנַחְדָּרִי קְטָנוֹ). סְנַחְדָּרִי גְּדוֹלָה מִסְטָרָא דְשִׁבְגַּתָּא עַלְאָהָה, סְנַחְדָּרִי קְטָנוֹ מִסְטָרָא דְשִׁבְגַּתָּא תַּתָּא.

מֹשֶׁה שׁוֹשְׁבִּינָא דְמִלְכָא, אַהֲרֹן שׁוֹשְׁבִּינָא דְמִטְרוֹגִיתָא. וְעַמְהֹון שְׁבָעִין וְתְרִין סְנַחְדָּרִין, בְּמַנְנִין חַסְדָּה, וּמַחְכָּא סְנַחְדָּרִי גְּדוֹלָה.

לשון הקודש

בְּסְנַחְדָּרִין גְּדוֹלָה, וְאַתָּה הַגָּדוֹל עַל בְּלָם, (שמות י"ח) וְהִיא כָּל הַדָּבָר הַגָּדוֹל יָבִיאוּ אֲלֵיכָהּ וּכָל הַדָּבָר הַקָּטָן יַשְׁפְּטוּ הַם. אַלֹּו (הַם סְנַחְדָּרִין גְּדוֹלָה, סְנַחְדָּרִין קְטָנוֹ). סְנַחְדָּרִין גְּדוֹלָה מִצְדָּחָשָׁנָה הַעֲלִיָּונה, סְנַחְדָּרִין קְטָנוֹ מִצְדָּחָשָׁנָה הַתְּחִתָּונָה.

מֹשֶׁה שׁוֹשְׁבִּין הַפְּלָה, אַהֲרֹן שׁוֹשְׁבִּין הַמְלָכָה. וְעַמְהֹם שְׁבָעִים וָשָׁנִים סְנַחְדָּרִין, בְּמַנְנִין חַסְדָּה, וּמַבָּאָן סְנַחְדָּרִין גְּדוֹלָה.

אָמֵר הַמְנוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, שְׁבָעִים אִישׁ חַי

אֱלֹהִים, בֵּין דִין הַגָּדוֹל, גְּדוֹל בְּרִינְיוֹן, וְגַדוֹּל בּוֹכִיּוֹתִיו, בָּמו שָׁגָאָמֶר שׁוֹם תְּשִׁים עַלְיךָ מֶלֶךְ, בְּמִצְוָה. שׁוֹם – לְפָעַלה, תְּשִׁים – לְמַטָּה. בְּקַד לְקַבֵּל עַלְיוֹ בֵּית דִין הַגָּדוֹל, אֲף עַל גַּב שְׁקַבֵּל עַלְיוֹ בֵּית דִין הַקָּטָן. בֵּין דִין הַקָּטָן, בֵּית דִין שֶׁל שֶׁלְשָׁה, מִצְדָּחָשָׁנָה הַתְּחִתָּונָה. בֵּין דִין הַגָּדוֹל, מִצְדָּחָשָׁנָה הַתְּחִתָּונָה. בֵּין דִין סְנַחְדָּרִין גְּדוֹלָה.

סְנַהֲדָרִי קְטֹנָה, מִסְטָרָא דְשֵׁמֶאלָא, (בראשית א') **אֶת הַמְּאוֹר הקטן לְמִמְשָׁלַת הַלִּילָה.**

ובגין דא, תפארת את המאור הגדל למששלת היום, דאתמר ביה (זהלים מ) יומם יצוה יי' חסדו. את המאור הקטן למששלת הלילה, (שם) ובלילה שירה עמי. שיר דלוויים, ורא יסוד. (שמעאל א כ) בן ישי חי על האדמה. דתקין עשר מיני תהלים, בשירה. ואיהו צדיק לשמאלא, את המאור הקטן, ורא שכינה, דאתנטילת משמאלא. ע"ב.

פרקשת כי תצא

רעה מהימנא

וְעַנְשׂוּ אֶתְּנָהָרָה בְּסֶפֶת וְגֹזֶן. (דברים ככ) **פְּקוּדָא דָא, לְדִין בְּדִין מַזְכִּיא שֵׁם רֵעַ.** הדא הוא דבתיב,
וְעַנְשׂוּ אֶתְּנָהָרָה בְּסֶפֶת וְגֹזֶן לְאַבִּי הַנְּעָרָה בַּי הַזְכִּיא

לשון הקודש

סנהדרין קטנה מצד השמאלי, (בראשית א) בשירה. והוא צדיק לשמאלי, את המאור הקטן וווע שכינה, שנוטלה מהשמאל.

פרקשת כי תצא

רעיא מהימנא

וְעַנְשׂוּ אֶתְּנָהָרָה בְּסֶפֶת וְגֹזֶן (דברים ככ). מצוה זו לדין ברין מזקיא שם רע, וזה שbertob וענשו אותו מאה בספט גזען. לאבי הנערה כי הזקיא שם רע על

את המאור הקטן למששלת הלילה.

ומשולם זה, תפארת - את המאור הגדל למששלת היום, שנאמר בו (זהלים מ) יומם יצוה הי' חסדו. את המאור הקטן למששלת הלילה, (שם) ובלילה שירה עמי. שיר דלוויים, ויה יסוד. (שמעאל א כ) בן ישי חי על האדמה, שתקין עשרה מיני תהלים